

[Indenrigsministeren.]

April 1938 har virket i enhver Henseende saaledes, som i hvert Fald jeg for min Del havde ventet det. Det er kun $\frac{3}{4}$ Aar siden, vi her behandlede Forslaget til denne Lov, og allerede nu er der i Henhold til Loven paabegyndt ca. 3 000 Lejligheder, deraf mellem 600 og 700 Lejligheder i Parcelejendomme. Allerede i indeværende Finansaar vil der være disponeret over det Beløb, der er afsat; maaske det endda bliver nødvendigt at overføre fra det følgende Finansaars Bevilling, men vi er nu saa nær ved April, at hele det Beløb, der staaer til Raadighed for det kommende Finansaar, snart vil kunne komme til Anvendelse.

Statistikken viser da ogsaa, at der er en meget stor Forøgelse af Byggeriet i Forhold til i Fjor. Her i København er der i Øjeblikket dobbelt saa mange til Udførelse anmeldte Lejligheder — det drejer sig om de Lejligheder, der vil komme i Arbejde i Løbet af Sommeren — som paa det tilsvarende Tidspunkt i Fjor.

Jeg skal i øvrigt i Anledning af en Bemærkning af den ærede socialdemokratiske Ordfører (Ch. Petersen) udtale, at der jo er andre Spørgsmaal vedrørende Fremtidens Byggeri, der behandles i det indenrigsministerielle Udvalg, og jeg kan bekræfte, at forskellige Sider af disse Problemer sikkert inden længe vil komme til at beskæftige Rigsdagen, en enkelt Side af dem maaske allerede i indeværende Rigsdagssamling.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Olaf Nielsen) var halvt misundelig over al den Forudseenhed, som jeg paa et vist Tidspunkt havde udfoldet i Folketinget. Ogsaa her maa jeg tage Afstand; der er slet ikke Grund til nogen som helst Ros i den Henseende. De Udtalelser, jeg fremsatte dør, tror jeg, alle praktisk kyndige paa dette Omraade er enige i. Bølgebevægelserne i Byggeriet er i afgørende Grad — som jeg tidligere har haft Lejlighed til at drøfte det med det ærede Medlem — et Konjunkturproblem. Men jeg maa ogsaa tage Afstand fra det ærede Medlems Udtalelse om, at det foreliggende Lovforslag for saa vidt var inkonsekvent, set fra det Synspunkt, jeg anlagde i Folketinget, idet der herefter ikke skulde være nogen Grund til at gennemføre Lettelser. Hvis det ærede Medlem vil læse mine Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse i Folketinget, vil han se, at der er god Konsekvens i saa Henseende. Jeg sagde netop dør, at man nu nærmer sig en vis Stabilitet i Prisforholdene, og meget tyder paa, at dette er ved at fremkalde nyt Initiativ inden for Byggevirksom-

heden; men en vis Træghed er der endnu at overvinde. Dette Lovforslags Bestemmelser skulde være en af de Ting, der bringer over det døde Punkt, og det er der Enighed om i det indenrigsministerielle Udvalg. Det har faaet sit mest konkrete Udtryk ved, at man i Udvalget har ønsket, at Loven kun skulde gælde et Aar. Derigennem er der givet Udtryk for, at den netop skulde være et Bidrag til at komme over det Træghedspunkt, som altid indtræder, naar man gaar over fra en Konjunkturperiode til en anden.

Hvis det ærede Medlem vil læse det Ændringsforslag igennem, som hans Parti stillede i Fjor om Skattehenstand, og som blev stillet i Folketinget en af de sidste Dage, den nugældende Lov var til Behandling derovre, vil han ogsaa se, at han skal være glad for, at en saadan Skattehenstand først gennemføres nu, idet det paagældende Ændringsforslag havde saadanne tekniske Mangler, at det var fuldkommen udelukket at gennemføre det. Nu tror jeg, Bestemmelserne om Skattehenstand har faaet en Form, som i hvert Fald, saa vidt mig bekendt, de byggende ser hen til med en vis Forventning.

Jeg var noget overrasket over, at det ærede Medlem i denne Forbindelse fremdrog Spørgsmaalet om Byplanlovens skadelige Indfyldelse paa Byggeriet. Det tror jeg ikke, der er nogen Grund til. Der har i Hovedstaden været ganske enkelte Tilfælde, hvor man fra Kommunens Side har ønsket at standse et Byggeri i Kraft af Byplanlovens Bestemmelser — saa vidt jeg husker, drejer det sig om fire Tilfælde, hvor Frederiksberg Kommunalbestyrelse har ønsket at standse et Byggeri af denne Grund. I tre af disse Tilfælde har jeg ikke kunnet give Kommunalbestyrelsen Ret i dens Betragtninger, fordi jeg mente, det vilde betyde et for stærkt Indgreb i de privates Dispositionsfrihed, idet de paagældende havde forberedt Byggeriet, adskilligt for selve Byplanloven blev gennemført. I eet Tilfælde har jeg derimod stadfæstet Frederiksberg Kommunalbestyrelses Anmodning om at standse et Byggeri, fordi det efter Ministeriets Anskuelse drejede sig om et Punkt, hvor det var givet, at den kommende Byplanlov vilde forlange mere rationelle Dispositioner gennemført.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.